

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B2-3T/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219010757
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1219010757.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Romanom Farkašom, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.07.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

J.. P. O., L.. XX.XX.XXXX E. J. J., P. J. E. Y. XXX/XX J.

sa uznáva za vinného, že
v bode 1

od januára 2016 - doposiaľ prevažne na C. A. Č.. XX v Bratislave a tiež na C. A. Č.. XX v Bratislave aj napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II pod č. XXP/XXX/XXXX-XX zakázaný styk s maloletou L.Z. (rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.06. 2016) a uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. XXP/XXXX/XXXX vydaného formou neodkladného opatrenia mu bol uložený zákaz priblíženia s k maloletej L.Z na vzdialenosť kratšiu ako 200 metrov (uznesenie nadobudlo a vykonateľnosť dňa 30.11.2017), dlhodobo prenasleduje poškodenú maloletú L. Z. pričom vyhľadáva jej osobnú blízkosť, čaká na ňu pred obytným domom na C. A. Č.. XX. pohybuje sa medzi školou poškodenej B.. X.. na C. A. XX a medzi bytom, v ktorom poškodená býva sleduje jej pohyb pri odchode z domu a to konkrétne kam ide, čo robí, sleduje okná do bytu, v ktorom poškodená maloletá L.Z býva prenasleduje ju pri pohybe do a zo školy maloletú L.Z. sa snaží kontaktovať počas vyučovania v škole, v školskej družine, dňa 15.11.2017 prenasledoval maloletú po ceste zo školy, kde na ňu vybehol spoza trafiky, pričom maloletá L.Z. sa ho zľakla a utekala sa skryť do vchodu obytného domu a dňa 23.02.2018 prenasledoval maloletú L. Z. na narodeninovú oslavu v Mc Donalds na G. A. v Bratislave, kde bol v blízkosti maloletej, pričom maloletá L. Z. má po stretnutiach s otcom stavy úzkosti, pričom sa zhoršuje jej zdravotný stav, maloletá L.Z. kvôli strachu z kriku, agresivity arogantného vystupovania obvineného začala užívať antidepresíva a lieky na upokojenie, čím podstatným spôsobom zhoršuje kvalitu života poškodenej maloletej L. Z. a uvedeným opakovaným konaním maril výkon rozhodnutia súdu vydaných v civilnom konaní

v bode 2

od januára 2016 - doposiaľ prevažne na C. A. Č.. XX v Bratislave dlhodobo prenasleduje poškodenú J.. D. X., pričom vyhľadáva jej osobnú blízkosť, čaká na ňu pred obytným domom na C.]A. Č.. XX. sleduje jej pohyb pri odchode z domu a to konkrétne kam ide, čo robí. sleduje okná do bytu poškodenej, opakovane poškodenú kontaktuje prostredníctvom telefonátov a SMS správ a to proti jej vôli, pri osobnom stretnutí jej vulgárne nadáva v dôsledku čoho bola poškodená J.. D. X. spolu s maloletou dcérou L.Z. nútená zmeniť bydlisko

t e d a

v bode 1

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že sa dopustil opakovaného konania. aby zmaril zákaz a obmedzenie kontaktu a priblíženia sa vydané na základe rozhodnutia súdu v civilnom procese iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje

v bode 2

iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že vyhľadával jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje a kontaktuje ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli

č í m s p á c h a l

v bode 1

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. i/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona

v bode 2

úmyselný prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ písm. c/ ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 360a ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. § 42 ods. 1 Tr. zák. § 41 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 / dva / roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon tohto trestu podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 / tri / roky

Súčasne sa zrušuje rozsudok okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/82/2017 zo dňa 16.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/71/2018 zo dňa 20.09.2018 vo výroku o treste ako aj všetky rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce.

o d ô v o d n e n i e :

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní zistil súd skutkový stav tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku

Obžalovaný P. O. spáchanie skutku poprel. Vo svojej výpovedi uviedol, že tak ako je to definované v obžalobe tak s tým nesúhlasí.. Ide o zákaz styku ku ktorému nikdy nebolo vydané rozhodnutie. Celé to bolo vykonštruované proti nemu. Bol obvinený na základe pleti rôznych rečí, dôkazov ktoré svedčia skôr o opaku a o klamstvách poškodených. Pokiaľ sa týka vyhľadávania prítomnosti tak jediné čo spravil je to, že dcéru dlho nevidel a z nejakej vzdialenosti ju videl na školskom dvore ale sa k nej nepriblížil. Priplietla sa tam poškodená ktorá ho videla a bol z toho problém. Nemal informácie od matky a preto bol nútený ísť do školy aby získal informácie o jej prospechu., s dcérou sa pri tom nestretol. Pokiaľ sa týka návštev na C. A.. tak byt daroval poškodenej, bol zástupcom nájomníkov a mal tam sociálne väzby s ľuďmi so susedmi čiže mal dôvod sa tam vyskytovať. Je pravdou že sa stalo že poškodenej zazvonil ale len pre to aby sa dozvedel informácie o dcére. Poškodená z toho spravila že zvonil aj 100 krát. Pokiaľ sa týka stretnutia v C. tak boli s manželkou v Starom meste a išli do O. a keďže mali čas išli na kávu do C.. Prišli tam stáli v rade keď si manželka všimla, že tam je dcéra. Zobral si kávu a pratal sa odtiaľ preč keď periférne videl, že dcéra bola zmätená a zničená z jeho reakcie. Tak išiel k stolu a zotrvali tam asi 10 minút. Prítomnosť poškodenej nikdy nevyhľadával lebo mu bola ukradnutá upierala mu jeho rodičovské práva.

Poškodená X. vo svojej výpovedi uviedla, že prenasledovanie zo strany obžalovaného začalo v januári 2016, keď obžalovaný chodil nie len ku škole kde chodila maloletá, ale spolu s partnerkou K. I. ich čakávali a sledovali temer denne v okolí domu, pri vchode, pri škole. Sledovali ich z druhej strany ulice a čakali či sa ona alebo maloletá neobjavia na balkóne. Keď ich zbadali začali po nej strašne vulgárne a nahlas pokrikovali alebo keď išli autom tak vytrubovali. Toto všetko pôsobilo na ne negatívne a u dcéry to vyvolalo panický strach, čo vyústilo do psychických problémov. Dcére bol diagnostikovaný Aspergerov syndróm. Dňa 15.11.2017 ich spolu S. K. I. čakali pri vchode doma, keď išli zo školy sledovali ich spoza trafiky, začali sa uškŕňať a vykrikovali vulgarizmy, na čo B. dostala ťažký záchvat strachu a nemohla ju utíšiť. Rovnako tak počas osláv B. spolužiačky v C. boli prítomní obžalovaný spolu s p. I. S.j keď nie priamo výsledkom čoho bol stres maloletej. Prišlo k incidentu v škole kde dvojica prišla čakať B. a snažili sa s ňou nadviazať kontakt na základe čoho sa dostala do šoku. Obžalovaný ju prenasleduje aj prostredníctvom elektronickej médií kde jej vypisuje z viacerých kont na V., urážajú ju snažia sa ju zdeptať.

Svedkyňa K. O. I. vo svojej výpovedi uviedla, že G.. X. stretávali často od roku 2014 do 2017. Videli ich keď išla po ulici s dcérou a oni išli napr. po druhej strane ulice, ale nikdy jej nič nepovedali. Obžalovaný sa s poškodenou snažil telefonicky spojiť ona na to nereagovala a preto nemalo zmysel na ulici vykrikovať. Raz v roku 2016 to obž. skúsil ale poškodená i s maloletou ušli, chcel sa s ňou len porozprávať, že prečo mu malú nechce dávať. Poškodenú stretávali vždy spolu s maloletou nikdy nie samu. Obžalovaný sa snažil kontaktovať učiteľky aby vedel čo je s maloletou. Pokiaľ sa týka stretnutia v C. oni tam prišli na kávu, chodili tam často. Po príchode si všimla maloletú čo povedala obžalovanému. Maloletá sa k nim rozbehla ona ju pohladila po hlave a obžalovaný si išiel s mal. Sadnúť k stolu, aby nebol problém. Neskôr G.. X. pokazila oslavu, keď zistila že tam boli.

Svedok D. vo svojej výpovedi uviedol, že problémy začali v roku 2016 keď sa obžalovaný z ničoho nič objavil Dovtedy nebolo o ňom nič počuť. Jeho záujem sa vystupňoval až do takej miery, že bol vydaný zákaz styku s maloletou. Môže potvrdiť, že obžalovaný chodil okolo ich baráku, Vyzváňali im, vymýšľali, že raz to bolo kvôli bytu raz kvôli malej. Napriek tomu, že bol vydaný zákaz styku, obžalovaný vyzváňal, chodil okolo bytu vykrikoval vulgárne slová voči poškodenej, čakávali ich aj pred školou. Keď mal obžalovaný problém s políciou alebo sa bál tak sa tam objavovala priateľka obžalovaného.

Z výpovede maloletej B..X. ktorej súd na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplýva, že maloletá ma z otca strach a nechce sa s ním stretávať. Bojí sa ho keď si spomeniem čo im robil. Pamätá si ako bil mamu, ohrozoval ju nožom a tiež si pamätá ako rozkopával počítače. Uviedla tiež že obž. vidala keď boli na balkóne na C., kričal na ňu, prenasledoval ju do školy, vtedy ho stretávali, raz ho videla aj pri škole keď mali pracovné vyučovanie, prišiel za ňou keď bola v družine a povedal učiteľke že ide pre ňu. Potvrdila, že ich pozoroval aj so svojou frajerkou, kričal po mamine a nadával jej.

Z výpovede znalkyne G.. R. V. vyplýva, že v pokiaľ sa týka maloletej tak vierohodnosť jej výpovede maloletej možno považovať za zníženú, má tendencie skresľovať, zahmlievať a zatajovať ňou vnímané a následne reprodukované skutočnosti čo ale súvisí s jej diagnózou -Apergerov syndróm. Rovnako tak ako súvisiace s diagnózou je konštatovaná možnosť konfabulácie. Správanie jej otca na jej psychické zdravie má negatívny vplyv s rizikom dlhodobých následkov. Aktuálny psychický stav- depresívna symptomatika, neurotické prežívanie, úzkosť, strach vo veľkej miere súvisia s konaním otca. Znížená vierohodnosť výpovede a jej sklony ku konfabulácii všeobecne neznamená, že si nemôže a nepamätá negatívne zážitky s otcom

Súd na hlavnom konaní vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov uvedených v spise, a to najmä podstatných lekárskejších správ ale i ostatných listinných dôkazov.

Po takto vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že je potrebné konštatovať, že obžalovaný sa skutkov ktoré sú mu kladené za vinu dopustil, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i / Tr. zák. ako aj prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360 a ods. 1 písm. b/ c/ ods. 2 písm. a/ Tr. zák. po subjektívnej i objektívnej stránke.

V konaní boli produkované 2 skupiny dôkazov na jednej strane je to výpoveď poškodenej a svedka D., ktorí vo svojich výpovediach popísali priebeh konania obžalovaného vo vzťahu k poškodenej, popísali akým spôsobom sa obžalovaný pohyboval okolo domu v ktorom bývala poškodená, rovnako tak popísali vulgárne správanie voči poškodenej, vyzváňanie na zvonček. Rovnako tak zo spisového materiálu je zrejme konanie obžalovaného keď tento opakovane obťažoval poškodenú prostredníctvom elektronickej komunikácie. V neposlednom rade je potrebné poukázať i na listinné dôkazy z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa pohyboval v blízkosti maloletej v škole, čo podľa záznamu bolo dokonca riešené privolaním policajnej hliadky. Podporným dôkazom sú i záznamy z emailovej komunikácie medzi obžalovaným a pedagógmi školy ktorú maloletá navštevuje, tieto svedčia minimálne o nevhodnom správaní sa obžalovaného. Ďalším z podporných dôkazov je i výpoveď maloletej L.Z ktorá i napriek istému zdravotnému handicapu popísala správanie otca ktorého vidala pohybovať sa v okolí domu a jeho slovné útoky voči poškodenej. Táto jej výpoveď je najmä vo vzťahu k prežitým zážitkom verifikovaná i znaleckým dokazovaním a výpoveďou znalkyne. V celkových súvislostiach tieto výpovede a listinné dôkazy vytvárajú súvislú reťaz dôkazov na základe ktorých možno jednoznačne konštatovať, že obžalovaný svojim konaním sa dopustil skutkov ktoré sú mu kladené za vinu a naplnil znaky žalovaných trestných činov.

Pokiaľ sa týka výpovedí obžalovaného túto je potrebné podľa názoru súdu hodnotiť ako výpoveď ktorou sa snaží zbaviť sa trestnej zodpovednosti keď v tejto priznáva, že sa v okolí domu kde poškodená býva sa pohyboval, avšak nebolo to až na pár výnimiek v úmysle atakovať poškodenú ale išlo o náhodné stretnutia cestou do práce alebo k lekárovi. Pokiaľ sa týka stretnutí tak podľa jeho slov chcel riešiť záujmy maloletej ktorú mal údajne vidieť nedostatočne oblečenú a podobne. Popisuje, že i ďalšie stretnutia / . boli úplne náhodné a žiadnym spôsobom nemal v úmysle útočiť na poškodenú, ale mal výlučne záujem

o informácie o maloletej. V tejto súvislosti považuje súd za dôležitú skutočnosť, že obžalovaný tak konal i napriek vedomosti o vydanom súdnom rozhodnutí vo vzťahu k samotnej poškodenej ale i maloletej. Výpoveď svedkyne K. O. I. je podľa názoru súdu nutné považovať za výpoveď ktorou podporila výpoveď obžalovaného, keď de facto uvádza rovnaké skutočnosti ale i rovnaké pohnútky k takémuto konaniu ako obžalovaný

Po takto vykonanom dokazovaní a vyhodnotení produkovaných dôkazov je súd toho názoru, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov uvedených v spise, a to najmä lekárskeho správ, výpisov SMS správ, ale i kópií komunikácie medzi obžalovaným a pedagógmi ako i hodnotenia osoby obžalovaného.

Z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný má niekoľko záznamov o priestupkoch. Na základe takto vykonaného dokazovania, mal súd vinu obžalovaného za preukázanú v zmysle podanej obžaloby. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, súd toto jeho konanie právne kvalifikoval zhodne s obžalobným návrhom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadal na všetky rozhodujúce okolnosti prípadu, na úmyselný charakter trestnej činnosti na vzniknutý následok, na osobné a rodinné pomery obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť. Rovnako tak priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného nezistil. Týmto je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:0, pričom súd aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného vzal súd do úvahy najmä charakter spáchaného skutku ako i okolnosti za ktorých k spáchaniu skutku prišlo, a dospel k záveru, že nie je potrebné aby bolo nevyhnutné ukladať represívny nepodmienečný trest odňatia slobody. Súdom konštatuje, že u každého obžalovaného sa trest ukladá prísne individuálne s prihliadnutím na okolnosti prípadu, na jeho osobu, jeho správanie sa pred a po skutku, s prihliadnutím na dobu, ktorá od skutku uplynula a na možnosť nápravy páchatel'a a potrebu ochrany spoločnosti pred prípadným ďalším protiprávnym konaním páchatel'a. Súdom po zvážení všetkých okolností prípadu a osoby páchatel'a dospel k záveru, že na splnenie ochranej a výchovnej funkcie trestu postačí obžalovanému uložiť trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu, ktorý mu súd uložil vo výmere 2 roky, s určením skúšobnej doby v trvaní 3 roky. Takto uložený trest považuje súd za plne v súlade so zákonom.